

De Openbaring van Jezus Christus

gegeven aan Johannes

Die IS *en* *Die WAS* *en* *Die KOMEN ZAL*

Een studie van **CJH Theys**
(1903 – 1983)

NOOT A. Klein (van www.eindtijdbode.nl):

De Bijbelverzen zijn weliswaar omgezet naar de **HSV-vertaling** (soms met een gedeelte van de SV erbij vermeld), maar aan de oorspronkelijke (taalkundig wat oudere) tekst is – vooral vanwege tijdgebrek – weinig gewijzigd.

De brieven aan de 7 Gemeenten

Algemene beschouwing met betrekking tot deze brieven

Hoe hoogst ernstig en hoe plechtig klinken Jezus' woorden in deze brieven! De Gemeente van Jezus op aarde wordt namelijk door haar Hoofd verantwoordelijk gesteld voor het aan haar, in zulk een volheid, geschonken Licht. Zij is daarom onderworpen aan het alziend Oog van haar Heer. Als "Draagster van het Licht" op aarde, is ze geroepen om dat Licht in deze duistere wereld te laten uitstralen en zodoende te getuigen van beide, Gods wondervolle genade in Christus en het toekomstige oordeel.

Heeft de Gemeente aan deze hoge roeping beantwoord... of heeft zij hierin gefaald? Helaas! het laatste is het geval, en derhalve wacht haar het rechtvaardige oordeel Gods, nadat haar Rechter eerst Zijn vinger heeft gelegd op iedere wond (of zere/verkeerde plek) in de Gemeente en haar die duidelijk heeft voorgehouden.

Waarom is Zijn oordeel over haar zo streng? Omdat de Gemeente is:

1. het Lichaam van Christus,
2. een heilige tempel in de Here,
3. Gods tempel op aarde.

Deze "heilige tempel in de Here" wordt "gebouwd op het fundament van de apostelen en profeten, waarvan Jezus Christus Zelf de Hoeksteen is" (Ef. 2:20, HSV). Paulus leert ons deze intense waarheid in zijn brief aan de Efeziërs. Petrus betuigt ons, dat de gelovigen "als levende stenen worden opgebouwd tot een geestelijk huis" (zie 1 Petr. 2:5).

Het is vanzelfsprekend, dat tot "het Lichaam van Christus" slechts "wedergeborenen" kunnen behoren en dat in Gods heilige tempel alleen maar "levende stenen" (zie 1 Petr. 2:5) kunnen worden gebruikt ter samenvoeging. Paulus spreekt in zijn aan de Korinthiërs geschreven brief (zie 1 Kor. 3:10-23) over de Gemeente als van "Gods tempel" hier op aarde, die onder de verantwoordelijkheid van de mens is gesteld! In deze Gemeente zijn de mensen "Gods medearbeiders" (zie 1 Kor. 3:9). Zo kan de mens op het eenmaal gelegde fundament bouwen met: "goud, zilver, edelstenen", maar ook met "hout, hooi, stro" (zie 1 Kor. 3:12); dingen, die door Gods oordelend Vuur zullen vergaan! Het is in dit licht, dat de Gemeente in deze 7 brieven wordt beschouwd, omdat zij, zoals gezegd is, de verantwoordelijke draagster van het Licht is... Zij is als zodanig verantwoordelijk voor haar leven en gedrag voor het forum van deze wereld.

Een dienstknecht is geroepen tot het dienen van zijn Meester. Als hij in het dienen op deze of gene wijze fraudeert, dan houdt zijn "knechtschap" niet op, maar wordt het volgende oordeel over hem, als dienstknecht, uitgesproken: "Werp de onnutte slaaf" (SV: dienstknecht) uit in de buitenste duisternis" (Matth. 25:30a, HSV) en hij zal "delen in het lot van de huichelaars (SV: geveinsden)" (zie Matth. 24:51, HSV). Wat mogen wij constateren? Dat een dienstknecht van de Here wordt geoordeeld naar de waarheid van zijn belijdenis!

Wij mogen met betrekking hiermee een parallel zien in datgene, wat Israël is overkomen in de loop van de geschiedenis. Israël werd door God Zelf geroepen om Zijn Naam hoog te houden in de haar omringende wereld – zij was daartoe apart gezet – zij moest Gods Naam verheerlijken, maar faalde... Zij werd verantwoordelijk gesteld en... van haar plaats geweerd!

De vijgenboom had wél bladeren, maar toen de Here kwam, vond Hij geen vrucht en toen zei Hij: "Van u komen in eeuwigheid géén vruchten meer!" Het gevolg hiervan was, dat "de vijgenboom verdorde" (zie Matth. 21:19).

Israël werd als volk verworpen! Maar dit doet niet af aan de getrouwheid van JaHWeH-God. Gods uitnemende genade trok uit hen "een overblijfsel", het ware zaad Abrahams. Het volk als zodanig werd echter terzijde gesteld.

God is lankmoedig, maar als de WIJNSTOK, na alle aangewende pogingen, geen vrucht WIL voortbrengen, dan wordt hij onherroepelijk afgesneden.

Romeinen 11 leert ons duidelijk dat God Zijn "olijfboom", die Hij op aarde heeft geplant, op gelijke wijze behandelt, als Hij Zijn volk, dat toentertijd deze "olijfboom" uitmaakte, eertijds behandelde. Hierin mogen wij de goedertierenheid Gods aanschouwen over allen, die in getrouwheid Hem willen dienen, maar ook Zijn strengheid voor de trouwelozen! Geprezen zij Zijn dierbare Naam!

"Zie dan de goedertierenheid en de strengheid van God: strengheid over hen die gevallen zijn, over u echter goedertierenheid, als u in de goedertierenheid blijft. Anders zult óók u afgehouden worden." (Rom. 11:22, HSV)

Laten wij dus nooit vergeten, dat God gerust kan verwerpen, zonder te kort te doen aan Zijn getrouwheid, omdat er uitsluitend sprake is van VERANTWOORDELIJKHEID. Het is deze overweging, die ons doet beseffen, dat de brieven aan de 7 Gemeenten ons een profetisch overzicht moeten geven van DE GESCHIEDENIS VAN DE CHRISTELIJKE KERK van het begin tot het einde.

Letten wij op de hier volgende punten, zo wordt het ons óók duidelijk, dat deze brieven óók gelden voor GODS KERK OP AARDE IN HET ALGEMEEN:

1. De kenschetsende woorden met betrekking tot deze profetie zijn van ALGEMENE AARD: "Zalig is hij..." (zie Openb. 1:3).
2. Alle 7 brieven dienen bewaard te worden, zij moesten "geschreven worden in een boek", vanwege het verband, dat zij hebben met de Gemeente.
3. De leringen en waarschuwingen zijn voor ALLE heiligen van ALLE eeuwen, immers zij gelden een IEDER, "die oren heeft om te horen"; een ieder, die een hart heeft om te verstaan.

¹ Het woord "slaaf" heeft bij ons een nare klank, maar m.i. is het een goede vertaling, omdat Hij waarlijk onze "Heer en Meester" is, want... "Hij heeft ons gekocht en betaald" met Zijn eigen Bloed! (noot – AK)

4. Het is opvallend en toch weer profetisch juist, dat juist *déze* Gemeenten gekozen zijn en dat hun aantal op 7 is bepaald. Zeven is het getal van Goddelijke volkomenheid. Dit getal treedt speciaal in het Boek Openbaring op de voorgrond, zoals wij reeds eerder hebben opgemerkt. Daar waren natuurlijk meer gemeenten in Klein-Azië, dan de hier genoemde; maar deze 7 zijn door de Heilige Geest genomen, omdat deze – hetgeen geschiedkundig zeker is vast te stellen – zich werkelijk bevonden in de geestelijke conditie, die hier zo levendig is beschreven. Juist deze geestelijke condities had de Heilige Geest om ons een complete (lees: volkomen) schildering te kunnen geven van de gehele geschiedenis van de Christelijke Kerk op aarde.

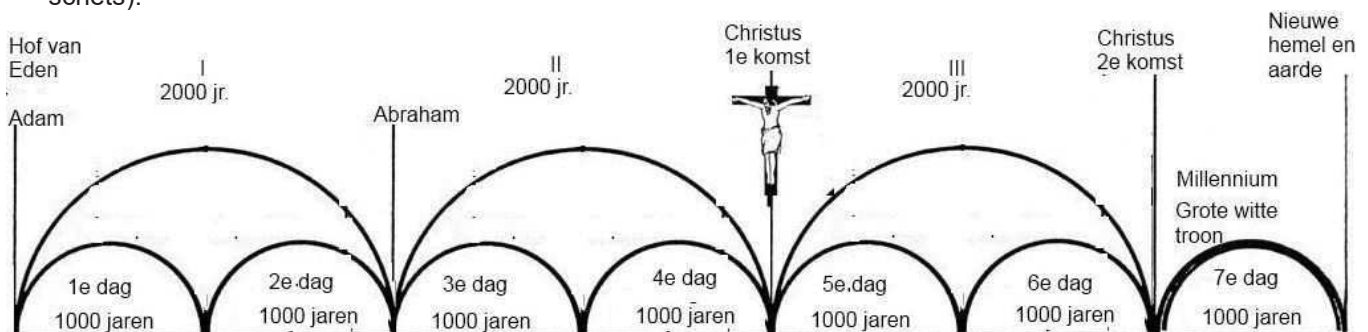
Onweerlegbaar is daar een “zedelijke volgorde” te constateren in alle brieven. Wij onderscheiden dan een vast plan: het kwaad, dat heel klein begint en enkel door de Here wordt gezien, dat gaandeweg toeneemt en daardoor zichtbaar wordt. Eerst wordt *“het verlaten van de eerste liefde”* door de Gemeente van Efeze in de eerste brief ont-huld, dan de vereniging van Gemeente en wereld in Pergamus, daarna de afgoderij in Thyatira en tenslotte de toestand in de Gemeente van Laodicéa, die door de Heer *“uit Zijn mond wordt gespuwd...”* Hoe klein begon alles in Efeze, hoe angstwekkend is de uitgroei in Laodicéa!

Het is door deze beschreven zedelijke condities, waarin deze Gemeenten verkeerden, helemaal niet moeilijk hierin de diverse toestanden te ontdekken, die in de geschiedenis van de Christelijke Kerk worden aangetroffen. Zó en niet anders wordt de Gemeente op aarde, zijnde voor God verantwoordelijk, van het begin tot het einde, van haar opgang tot het slot van haar bestaan, in de verschillende toestanden, waarin zij achtereenvolgens wordt aangetroffen, **profetisch** beschreven.

Het is een opmerkelijk feit, dat in de eerste drie brieven de vermaning: *“Wie oren heeft, die hore wat de Geest tot de Gemeenten zegt”* komt vóór de beloften, die aan de overwinnaar worden gegeven, terwijl in de daarop volgende 4 brieven... diezelfde vermaning komt nà de beloften. Zou de Here Jezus Christus hiermee een bepaald plan voor ogen hebben gehad bij de opstelling van de brieven? Wij krijgen het antwoord op deze vraag bij de verdere beschouwing van de profetische inhoud van die brieven.

Laat mij nu ter wille van de duidelijkheid puntsgewijs noemen, wat bij de beschouwing van de profetische inhoud van de brieven voortdurend in acht moet worden genomen:

1. Deze 7 lokale Gemeenten bestonden in de dagen van Johannes... en verkeerden daadwerkelijk in de geschetste toestand.
2. De gegeven leringen en vermaningen zijn dienstig voor alle Christenen en alle Gemeenten in alle eeuwen, óók de vertroosting erin vermeld.
3. Alle brieven bevatten een profetische beschrijving van verschillende toestanden (fasen), waarin de Christelijke Kerk op aarde achtereenvolgens komen zou, vanaf de dagen van de apostel tot het einde toe. Wij hebben hier dus te maken met de “geprofeteerde geschiedenis” van de Christelijke Kerk, van haar begin tot haar uitgroei en voleinding in deze laatste tijdsbedeling, de bedeling van de Gemeente of die van de genade (zie onderstaande schets).

Schematische afbeelding van “Gods Raadsplan der Eeuwen”

God Zelf deelt ons hier mede, wat er in de loop van de geschiedenis met Zijn Kerk zou gebeuren. God oordeelt hier in Zijn Licht en naar Zijn opperste Wijsheid en Heiligheid. Hierdoor zien wij alle dingen, toestanden en condities, zoals zij in werkelijkheid zijn.

De wijze waarop de Here Jezus Christus Zich aan elke Gemeente voorstelt, staat in onverbreeklijk verband met de toestand, waarin die bepaalde Gemeente zich bevindt; terwijl in elke brief Christus wordt voorgesteld in dat bijzondere karakter, waaronder Hij het oordeel zal uitvoeren. Bijzondere beloften worden gegeven om het geloof van hen, die zich in bepaalde beproevingen bevinden, te sterken, waardoor én genade én barmhartigheid, welke zo nodig zijn bij de bijzondere omstandigheden, waaronder elk van de 7 Gemeenten verkeerde en verkeert, geopenbaard worden.

Uiteindelijk worden in elke brief de ogen van de getrouwen gericht op de tijd van de uiteindelijke overwinning en zegepraal, en op het heerlijke voorrecht van allen, die als overwinnaars op die dag zullen staan! Wanneer wij de verdere inhoud van deze 7 brieven zullen beschouwen, zullen wij gelegenheid genoeg hebben om hierop uitgebreid terug te komen. Laat ons daarom volhardend bidden, dat onze Here ons allen “oren zal geven om te horen” en harten om te verstaan!

Alvorens deze 7 brieven achtereenvolgens te behandelen, zullen wij eerst de hierop betrekking hebbende schaduwbeelden in ogenschouw nemen. Deze werden gevonden in de destijds aan Israël gegeven tabernakeldienst en wel de dienst, die op de Grote Verzoendag werd verricht. Deze hoogst belangrijke dag is niet alleen een wondervol schaduwbeeld van de DOOD en OPSTANDING van onze Here Jezus Christus, maar hij spreekt ons eveneens van de VERZOENING èn VERVOLMAKING van Zijn Bruidsgemeente vóór Christus’ Tweede Komst. Op die Grote Ver-

zoendag ging Israëls hogepriester “het Heilige der Heiligen” binnen om met het bloed van de offerdieren – de var voor hemzelf en de bok voor het volk – verzoening te doen door eerst wat van het bloed OP HET VERZOENDEKSEL van de Ark des Verbonds ZEVENMAAL te sprenkelen, om daarna wat van datzelfde bloed VOOR HET VERZOENDEKSEL, OP DE AARDE, ook weer ZEVENMAAL te sprenkelen... Daarna treedt hij uit “het Allerheiligdom” en gaat dan naar het wierookaltaar om ook dat te besprenkelen, 7 MALEN, met hetzelfde offerbloed (zie Lev. 16:14-15 en 19). Deze handelingen op de Grote Verzoendag, schaduwbeelden als zij zijn, vormen een heenwijzing naar de “laatste boodschap” van de verheerlijkte Christus aan de 7 GEMEENTEN. Een ZEVENVOUDIGE VERMANING tot bekering en volharding, een ZEVENVOUDIG WOORD van Christus, dat met bloed besprenkeld als het ware, dient tot verzoening en vervolmaking van Zijn Bruidsgemeente.

Hierin mogen wij de Hogepriester zien, Die op grond van Zijn eigen bloedofferande een zevenvoudige besprenkeling ten diensten van Zijn Gemeente stelt. Het resultaat van deze **zevenvoudige besprenkeling** – geestelijk te beschouwen alstublieft! – is een **zevenvoudige belofte** als vrucht. Elke belofte – wij zullen dit onderwerp straks nader beschouwen – is onafscheidelijk verbonden aan een bepaalde plaats in het Koninkrijk der Hemelen, de hemelse Tabernakel Gods. Daar zullen wij Hem zien en voor eeuwig met Hem zijn! Halleluja! Alle vervulde plaatsen tezamen vormen een samengesteld beeld van de Gemeente, gevormd vanaf de Pinksterdag tot de vervolmaking van de Gemeente op het einde van deze tijdsbedeling.

Laat ons altijd voor ogen houden, dat de uiteindelijke vervulling van Gods Plan der eeuwen is: de openbaring van **een volmaakte Gemeente, de Bruidsgemeente**, en het voortbrengen van de voleinding van Gods verborgenheid, zoals wij dat aangestipt vinden in Efeze 5:25-27 en Openbaring 12:1.

- Efeze 5:25-27(HSV): “...zoals ook Christus de Gemeente liefgehad heeft en Zich voor haar heeft overgegeven, opdat Hij haar zou heiligen, door haar te reinigen met het waterbad door het Woord, opdat Hij haar in heerlijkheid voor Zich zou plaatsen, **een Gemeente zonder smet (SV: vlek) of rimpel of iets dergelijks, maar dat zij heilig en smetteloos (SV: onberispelijk) zou zijn.**”
- Openbaring 12:1 (HSV): “En er verscheen een groot teken in de hemel: **een vrouw,² bekleed met de zon, en de maan was onder haar voeten en op haar hoofd een kroon van twaalf sterren.**”

Dit werk van Christus, dit reinigen en heiligen van Zijn Gemeente, heeft dus plaats met **een bepaald doel**, namelijk: het vormen van **EEN ZONDELOZE GEMEENTE... DE BRUIDSGEMEENTE, GEREED GEMAAKT VOOR DE BRUILOFT³ VAN ALLE EEUWEN!** Glorie voor God!

1. De brief aan de Gemeente te Efeze

Vers 1: “Schrijf aan de engel van de Gemeente in Efeze: Dit zegt **Hij** Die de 7 sterren in Zijn rechterhand houdt, Die te midden van de 7 gouden kandelaren wandelt:...”

De Gemeente van Efeze is “de verdraagzame, geduldige Gemeente” gedurende de periode van 70 na Christus tot 170 na Christus.

Onder de bediening van de apostelen tot ongeveer het jaar 70 na Christus stond zij in de wondervolle kracht van de Heilige Geest en werd zij in toenemende mate vervolgd. Oud geworden nam het vuur af, en tenslotte verliet zij de eerste liefde.

De Heer Jezus verschijnt aan deze Gemeente als Degene, Die met alle macht en gezag is bekleed. Hij wandelt hier te midden van de gouden kandelaren om toe te zien of deze wel helder branden en het Licht, dat door Hemzelf werd ontstoken, goed verspreiden.

Deze toenmaals in Efeze gevonden algemene karaktertrekken en toestand corresponderen met die van de gehele Christelijke Kerk van het eind van de apostolische eeuw. Het waren dus niet de algemene karaktertrekken en toestand, die er **in het begin** waren.

De Here verkoos deze Gemeente om de toestand in zijn Kerk in een helder licht te stellen. Immers, ook deze Gemeente verkeerde in het begin in een rijk gezegende toestand. Uit de brief van Paulus aan Efeze blijkt duidelijk, in welk een rijke mate deze Gemeente Gods liefde genoot. Dit is waarlijk hoogst ernstig!

Wij leren hier verstaan, dat kracht moet worden **gezocht** alléén in een VOORTDURENDE GEMEENSCHAP MET ONZE HEER... in waken en bidden!

En bovendien, staat er niet geschreven: “**Wie zoekt, die vindt**” (zie Matth. 7:8b).

Vers 2-3: “Ik ken uw werken, uw inspanning en uw volharding (SV: lijdzaamheid), en weet dat u slechte mensen niet kunt verdragen, en dat u hen op de proef hebt gesteld (SV: beproefd hebt) die van zichzelf zeggen dat zij apostelen zijn, maar het niet zijn, en dat u hebt ontdekt dat zij leugenaars zijn. En u hebt moeilijkheden verdragen, en volharding getoond. Om(wille van) **Mijn** Naam hebt u zich ingespannen (SV: gearbeid) en u bent niet moe (of: moedeloos) geworden.”

Wij bemerken hoe onuitsprekelijk groot de liefde van Jezus is, als wij deze verzen lezen! Hij noemt alles op, wat prijzenswaardig is en met de tederheid van een liefdevolle vriend doet Hij haar gevoelen, hoe Zijn hart niet opgehouden heeft voor haar te kloppen in onveranderlijke liefde.

Hij wist, dat zij de slechte mensen niet kon verdragen, en dat zij de valse apostelen, die na de dood van Jezus en die van Zijn apostelen zo gemakkelijk konden optreden, had ontmaskerd en **ook** verworpen.

Hij wist, dat zij in dit lijden niet moe/moedeloos was geworden en dat zij omwille van Zijn Naam veel geduld/volharding aan de dag had gelegd.

² Zie eventueel – op onze website www.eindtijdbode.nl – het artikel “Een ANDER geluid – Wie is de VROUW uit Openbaring 12?”, van A. Klein. (noot – AK)

³ Zie eventueel – op onze website www.eindtijdbode.nl – de studie “Er komt spoedig een Goddelijke Bruiloft hier op aarde”, van E. van den Worm. (noot – AK)

Maar hoe prijzenswaardig dit alles ook was, toch ontbrak nochtans datgene, wat voor 's Heren hart alléén begeerlijk was.

Werken, arbeid en volharding waren aanwezig, maar waar waren **het geloof, de liefde en de hoop**, de grondslagen van het Christendom? Helaas (!) die waren nergens te vinden. Tot die Efeziërs kon niet gezegd worden, wat Paulus zei tegen de Thessalonicenzen:

"...zonder ophouden denken aan (SV: gedenkende) het werk van uw GELOOF, de inspanning van uw LIEFDE en de volharding van uw HOOP op onze Heere Jezus Christus,..." (1 Thess. 1:3, HSV)

De toestand in Efeze kon naar MENSELIJKE maatstaven zeker **gezond** en **geestelijk** worden genoemd, maar de Heer ziet niet aan, wat voor ogen is, maar dringt door tot de BODEM van het hart! En daar zag Hij, hoe bij al dat goede de ware beweegreden, die aan alles een lieflijke geur moest verlenen, ontbrak...

Vers 4: *"Maar Ik heb tegen u dat u uw eerste liefde hebt verlaten."*

Hoe bedroevend en pijnlijk is dit voor Jezus! Immers, al is een huisvrouw nog zo zorgvol, ijverig en ordelievend, al probeert zij op alle mogelijke wijzen haar huis goed te besturen... als zij haar **eerste liefde** heeft verlaten, is toch voor het hart van de man het kostelijkste, ja, ALLES verdwenen!

Laat een vreemde de deugden van zulk een vrouw hoogschatten, eren en prijzen, maar haar echtgenoot kan slechts met kommer, pijn en smart aan haar denken...

De liefdeband, die vroeger hun harten samensnoerde, is verslapt en kan slechts door terugkeer tot die eerste liefde hersteld worden.

Aldus is het gesteld met Christus en de Gemeente... Het getuigenis van de Gemeente moge naar buiten nóg zo krachtig en beslist zijn, toch zal de Here slechts datgene erkennen, wat in het Hem toegewijde hart de vrucht is van Zijn **eigen, zelfopofferende en onbaatzuchtige liefde!**

Hij heeft Zijn Gemeente, die Hij heeft gekocht met Zijn eigen levensbloed, lief met een liefde, die sterker is dan alle haat en vijandschap van de wereld. Daarom is het, dat Hij zo in Zijn hart verlangt, dat ook Hij alléén haar liefde wegdraagt, en dat zij zich om Zijnentwille van de wereld zal afzonderen en zichzelf rein zal bewaren.

Heel dikwijls verstaat men onder deze *"eerste liefde"* de vreugde en opgewondenheid van pasbekeerde zielen over de zaligheid, die hun deel is geworden nà een hartgrondige bekering. Later, als deze blijdschap rustiger is geworden, en alle opgewondenheid verdwenen is, zegt men dan, dat zo iemand *"de eerste liefde heeft verlaten."*

Hierin vergist men zich schromelijk! *"Dat gelukkige gevoel van vergeving en verlost zijn"* is geenszins de eerste liefde. Het kan goed mogelijk zijn, dat menige ziel die eerste liefde **nooit** heeft gekend, want de eerste liefde is HET GEHECHT-ZIJN AAN JEZUS, zó, dat men met Paulus kan zeggen: *"Het leven is voor mij Christus"* (zie Filip. 1:21) en *"ik beschouw ook alles als schade vanwege de voortreffelijkheid van de kennis van Christus Jezus, mijn Heere"* (zie Filip. 3:8) Hoe wondervol, driemaal wondervol!

Vers 5a: *"Bedenk dan van welke hoogte u bent gevallen en bekeer u en doe de eerste werken."*

Die Gemeente te Efeze, in profetische zin dus de gehele Gemeente op aarde, was uit de eerste liefde gevallen. Het enige dat haar nog redden kon, was **BEKERING!**

Alleen een berouwvolle terugkeer tot die eerste liefde met als vrucht daarvan *"de eerste werken"* kon haar behouden. Deze *"eerste werken"* waren werken, die voortvloeiden uit de eerste liefde. Zulke werken zouden het hart van Christus kunnen bevredigen.

Heeft de Gemeente van Efeze zich dan bekeerd? Helaas (!) deze Gemeente keerde niet terug naar haar eerste liefde... al waren onder haar nog vele getrouwen... Dit NIET terugkeren tot de eerste liefde, maar er zelfs verder van AFDWALEN vond plaats, niettegenstaande de hoogst ernstige waarschuwing, die in vers 5b volgt:

Vers 5b: *"Maar zo niet, dan kom Ik spoedig bij u en zal uw kandelaar van zijn plaats wegnemen, als u zich niet bekeert."*

Omdat zij weigerde de draagster van het Licht te zijn en de verkondigster van de Waarheid, zou *"haar kandelaar van zijn plaats worden geweerd"*. Dit betekent niets minder, dan dat zij zou ophouden de getuige van Christus te zijn.

Hoe zoet en vertroostend is het voor het mensenhart, als na deze dreigende woorden het volgende wordt vernomen van 's Heren lippen:

Vers 6: *"Maar dit hebt u vóór, dat u de werken van de Nikolaïeten haat, die ook Ik haat."*

Jezus WEET niet alleen te vermanen en te straffen; o neen, meer dan dat weet de Heiland te waarderen en te prijzen. Hij zou zeker niet voorbijgaan aan een houding van Zijn door Hem zo teer beminde Gemeente, indien deze houding prijzenswaardig was!

Niettegenstaande een intense verkoeling van haar liefde, was er toch overeenstemming tussen haar en haar Hoofd in de veroordeling van de werken der Nikolaïeten. Deze "Nikolaïeten" misbruikten de genade Gods op een ergerlijke wijze om hun vleselijke begeerten te kunnen botvieren. Door te handelen op een wijze zoals zij, maakten zij Christus tot *"een dienstknecht van de zonde"*! Geen wonder, dat de Heer Jezus Christus dezulken haat. **Onheiligheid vergoelijken is niets anders dan de genade van God MISBRUIKEN!** Laten wij dit alstublieft niet vergeten! Welgelukzalig zijn wij, indien wij haten, wat de Heer haat en enkel OMDAT Hij HET HAAT. Amen.

Vers 7a: *"Wie oren heeft, laat hij horen wat de Geest tegen de Gemeenten zegt."*

Aldus roept de Here Jezus waarschuwend uit. Meteen wordt aan de overwinnaars een heerlijke belofte gegeven met de volgende bewoordingen:

Vers 7b: “Wie overwint, hem zal **Ik** te eten geven van de Boom des levens, die midden in het paradijs van God staat.”

De mens, gezet in de Hof van Eden, verviel in zonde; het aardse volk van God werd vanwege zijn ontrouw en rebellie verworpen. OOK de Gemeente gaat haar verderf tegemoet, tenzij zij zich bekeert en haar plaats als verantwoordelijk Lichaam inneemt.

Eenmaal sloop de zonde het aardse paradijs binnen en de mens, bedrogen door de arglistigheid van de slang, werd **eruit gejaagd**.

Thans OPENT het paradijs Gods, die in de hemelen is, haar poorten voor de verlostte en van zonde vrijgemaakte mens. Nimmer zal deze daaruit worden verdreven; het zoenbloed van de Here Jezus Christus staat daar borg voor! Geprezen zij de Naam des Heren!

Hij heeft voor de overwinnaars “een nieuwe plaats” van eeuwige rust en verkwikking bereid. Halleluja! Daar staat de “*Boom des Levens*”, de onuitputtelijke Bron van het Leven uit God, waaraan al Gods kinderen deel zullen hebben. Niet krachtens onze verantwoordelijkheid of ook iets van die aard, maar... op grond van de eeuwige verlossing, die IN CHRISTUS JEZUS is, naar het eeuwig voornemen en raadsbesluit van de Here God Zelf; Hem zij dan ook al de eer en glorie en dank!

Aantekening

Efeze heeft:

- als LOFPRIJS: “Tegen alle kwaad en valse profeten.”
- als VEROORDELING: “De eerste liefde verloren.”
- als TITEL VOOR CHRISTUS: “Degene Die vasthoudt.”

2. De brief aan de Gemeente te Smyrna

Het is een bijzonder opmerkelijk feit, dat wij in deze brief geen enkele vermaning, noch bestraffing opgetekend vinden!

Vers 8-9: “En schrijf aan de engel van de Gemeente in Smyrna: Dit zegt de Eerste en de Laatste, Die dood is geweest en weer levend is geworden: Ik ken uw werken, verdrukking en armoede – u bent echter rijk – en Ik ken de lastering van hen die zeggen dat zij Joden zijn, maar het niet zijn; zij zijn namelijk een synagoge van de satan.”

Het betreft hier “de Gemeente van de martelaren”,...de Christelijke Kerk, daterend vanaf 170 na Christus tot 312 na Christus.

Deze Smyrna-Gemeente heeft VERDRUKKING en een grote mate van ARMOEDE gekend. Hoe bemoedigend is het, wanneer de Here dan spreekt van: “*IK KEN... uw verdrukking en armoede*”. Het is de Christen genoeg, wanneer Jezus alles weet. Immers, er valt geen haar van ons hoofd zonder Gods wil... Dit te mogen geloven is een Christen tot troost. Amen.

De soort van verdrukking met vervolgingen, die de Christelijke Kerk te verduren heeft gehad, besloeg een tijd van ongeveer 150 jaar lang. De geschiedenis verhaalt, dat miljoenen Christenen de dood verkozen, omdat zij Christus niet wilden verloochenen! Welk een prijzenswaardig voorbeeld! De catacomben van Rome kunnen getuigen van deze miljoenen martelaren, waarvan de beenderen in de nauwe doorgangen van die onderaardse gewelven werden verbrand.

Maar gelijk zij in hun dagen om de dood niet treurden, als iemand die geen hoop heeft, ze óók wij in onze tijd. Al worden wij nóg zo verdrukt en vervolgd, als is onze armoede nóg zo groot, nochtans zijn wij rijk: wij zijn “*erfgenamen van God en mede-erfgenamen van Christus*” (zie Rom. 8:17). Geprezen zij zijn Naam!

Behalve door verdrukking en armoede leden de Christenen toentertijd ook door de lastering van diegenen, die zeiden *Joden te zijn*, maar waren het niet. INTEGENDEEL: zij waren “*een synagoge van de satan*”!

Het is vertroostend in verband met het bovenstaande het volgende te **overdenken** en te **verstaan**: “Smyrna” is het Griekse woord voor “mirre”. En “mirre” is een benaming voor een BITTERE, maar GEURIGE gomsort. Deze was één van de samenstellende⁴ ingrediënten van “*de heilige zalfolie*” (zie Exod. 30:23) en is onafscheidelijk verbonden aan Jezus’ geboorte, leven en dood!

En zó zal de geur van de liefde en de getrouwheid van de Smyrna-Gemeente voor en aan haar Heiland in verdrukking, vervolging en sterven als een **wierook** zijn opgestegen tot Gods troon van genade.

Zij, die als martelaren de dood in het aangezicht moesten zien, werden vertroost en gesterkt door de wetenschap, dat Christus de dood had overwonnen en op hen wachtte in hemelen vol van heerlijkheid. Daarvandaan de aanhef van deze brief.

Deze Gemeente had een ervaring **tegenovergesteld** aan die van Laodicéa. Van Smyrna wordt gezegd: “ARM, maar toch RIJK”; van Laodicéa daarentegen: “RIJK, maar in feite ARM”. Om dit goed te verstaan, is het aanbevelingswaardig om Handelingen 3:5-7 en hiervan in het bijzonder vers 6 te bestuderen in samenhang met Jakobus 2:5, reden waarom wij deze teksten hieronder ook citeren:

- “En hij (de kreupele) hield de ogen op hen gericht, omdat hij verwachtte iets van hen te ontvangen. (vers 6:) Petrus zei echter: Zilver en goud heb ik niet, maar **wat ik heb, dat geef ik u: in de Naam van Jezus Christus de Nazarener, sta op en ga lopen!** En hij greep hem bij de rechterhand en richtte hem op, en onmiddellijk werden zijn voeten en enkels vast.” (Hand. 3:5-7, HSV)

⁴ Een **samenstellend** ingrediënt = Het ingrediënt dat de verschillende bestanddelen **tot één geheel** maakt. (noot – AK)

- *“Luister, mijn geliefde broeders, heeft God de armen van deze wereld niet uitverkoren om rijk te zijn in het geloof, en erfgenamen te zijn van het Koninkrijk, dat Hij beloofd heeft aan hen die Hem liefhebben?”* (Jak. 2:5, HSV)

Waarlijk, Gods rijkdommen zijn alleen voor hen, die Hem toebehoren!

Let op de VALSE claim van de zogenaamde “Joden” in vers 9 (van Openb. 2). De Heilige Geest leert in Romeinen 2:28-29 (HSV) *“Want niet hij is Jood die het in het openbaar is, en niet dát is besnijdenis die in het openbaar in het vlees plaatsvindt, maar hij is Jood die het in het verborgene is, en dát is besnijdenis, die van het HART is, naar de geest, niet naar de letter. Zijn lof is niet uit mensen maar uit God.”*

Wij geloven, dat er niet alléén in die dagen mensen gevonden worden, die beweren kinderen Gods te zijn, maar het in feite niet zijn; **óók in deze tijd** worden dezen in de Kerk van God gevonden. Het zijn diegenen, die door valse belijdenis en levenswandel **ketterse** (dit is: onbijbelse) leringen invoeren, terwijl zij daarbij waarachtige Christenen lasteren!

Dit soort lijden is één van de ergste soort. Het is veelal gemakkelijker om kwade dingen te verdragen van de zijde van echte “heidenen”, dit zijn “wereldlingen”, dan van hen, die de plaats van Christenen innemen en ook de naam dragen... De vijandschap van dezen is veelal groter dan van hen, die “buiten” staan.

In deze smartelijke verdrukking en grote nood spreekt Hij, *“Die dood is geweest”*, doch heeft getriomfeerd, omdat Hij *“levend is geworden!”* (zie Openb. 2:8). Prijst God! Hij, Die Zèlf in de diepste ellende is geweest, toen Hij Hier op aarde was, Die de “Via Dolorosa” heeft bewandeld als niemand anders, en Die de angsten en smarten van de dood heeft gemaakt door onze zonden en ziekten in Zijn Lichaam op het kruis te dragen.

Waarlijk, *“de Eerste en de Laatste”*, de Almachtige God en Schepper van hemel en aarde, de Heer van het Heelal is Dezelfde, *“Die dood is geweest”*, maar Die thans *“leeft in alle eeuwigheid!”* (zie o.a. Openb. 4:10, 5:14, 10:6)

Ook wij nemen in onze levenssmartten de toevlucht tot Hem, Die alléén redden kan en bij Wie “uitkomsten zijn tegen de dood” (zie Ps. 68:21). Glorie voor Hem! Omdat Hij alléén God is, kan ook Hij alléén ons helpen en redden. En omdat Hij ook als mens... in dit aardse tranendal heeft geleefd, heeft geleden en is gestorven, kan Hij, nù als *“Hogepriester”* in de hemelen, *“medelijden hebben met onze zwakheden”* (zie Hebr. 4:15). Hij kan daarom ook medegevoel hebben met ons in al onze verdrukking en ellende.

Laten wij niet vergeten, dat al onze verdrukking en ellende het heil moeten bewerkstelligen in ons hart en leven tot verheerlijking van Zijn Naam... Hij laat dikwijls verdrukking en ellende in ons leven toe om ons te bewaren tegen gevaren, die ons verderop op onze levensweg zullen bedreigen, en die wij daarom niet zien.

Dan is er nog een ander soort lijden: een gemeenschap hebben aan het lijden van Christus, die wij beslist moeten onderscheiden van bovenvermelde “kastijding” van de Here.

Vers 10a-c: *“Wees niet bevreesd voor wat u lijden zult. Zie, de duivel zal sommigen van u in de gevangenis werpen, opdat u verzocht wordt. En u zult een verdrukking hebben van 10 dagen.”*

Lees in plaats van “verzocht”: **BEPROEFD**. In de handen van de Almachtige God is de duivel dikwijls een middel om uiteindelijk zegen te brengen; om zegen te doen komen in de levens van kinderen Gods.

Het is evenzovele malen onbegrijpelijk, maar wie is Gods raadsman geweest en wie zal Zijn alwijsheid doorgronden? Jobs geschiedenis is bekend genoeg en levert ons hiervan een schoon en treffend voorbeeld. Job⁵ moest bekeerd worden van zijn eigengerechtigheid en God gebruikte... de vijandschap van satan ten opzichte van Gods kinderen, opdat Job zichzelf zou leren kennen en zich zou verfoeien, zich bekerend “in stof en in as” voor het heilig aangezicht van God! Als God zó handelt in ons leven, dan wil dat niet zeggen, dat Hij ons aan de satan overlevert, o neen (!) wij blijven te allen tijde in Gods bewarende hand. Halleluja!

Wij worden in ons geloof vele malen BEPROEFD, maar niet zwaarder dan wij kunnen dragen en NIET LANGER dan de Here heeft bepaald.

In vers 10c lezen wij van “een verdrukking van 10 dagen”.

Beschouwen wij deze brief aan Smyrna in “profetisch licht”, dan wordt met de afgeschilderde toestand die periode in de Christelijke Kerk bedoeld, waarin de Christenen de gruwelijkste vervolgingen van de zijde van de keizers van het toentertijd bestaande Romeinse Rijk ondergingen,... hetgeen volgens de Kerkgeschiedenis in de 2de en 3de eeuw van onze jaartelling heeft plaats gehad.

Er vonden 10 op elkaar volgende vervolgingen plaats, waarvan de allerlaatste gedurende het bewind van keizer Diocletianus. Toen stroomde het bloed van de martelaren juist TIEN lange jaren!

In de “Algemene Geschiedenis van de Christelijke Kerk” vinden wij de aantekening, dat **dit profetisch gebeuren** wel gerekend mag worden tot één van de merkwaardige vervullingen van Woord van de Here. Gedurende deze tijdsperiode waren er voor de lijdende Christelijke Kerk géén ander lichtpunten, dan de DOOD en OPSTANDING van de Here Jezus Christus.

Aan het eind van de apostolische Eeuw wordt ons in *“de Gemeente van Efeze”* het “verlaten van de eerste liefde” geschilderd (zie Openb. 2:4), terwijl de in deze brief besproken vervolgingen, zoals wij zojuist al vermeld hebben, plaats vonden in de 2de en 3de eeuw.

Wij hoeven ons niet te verwonderen over deze volgorde; want waar de eerste liefde wordt verlaten en de harten dus niet meer uitsluitend aan Hem gehecht zijn, daar moet als noodzakelijk gevolg zijn: AFWIJKING VAN DE ZUIVERE LEER – WERELDSGEZINDHEID en COMPROMIS! Het is in de geschiedenis van Gods kinderen een vele malen voorkomend feit, dat in dergelijke gevallen de Here verdrukkingen en vervolgingen, die onder Zijn toelating ontstaan, gebruikt om Zijn afvallige kinderen weer terug te trekken op de “eeuwige weg”, nadat zij door zulke zware vuurproeven gelouterd zijn. Het is echter treurig maar waar, dat wij uit de verslagen van de kerkgeschiedenis moe-

⁵ Zie eventueel – op onze website www.eindtijdbode.nl – de studie *“Het Boek Job – Over het lijden en de strijd van de Bruidsgemeente”*, van H. Siliakus. (noot – AK)

ten constateren, dat de Kerk **als geheel** NOOIT IS TERUGGEKEERD TOT DIE EERSTE LIEFDE! **Integendeel**, elke volgende brief zal ons een verdere en grotere afdwaling doen zien, die ten slotte culmineert (d.i. zijn toppunt bereikt) in WERELDGELIJKVORMIGHEID!

Wis en waarachtig zal God de vervolgers en verdrukkers van Zijn kinderen rechtvaardig oordelen:

- *“En de dood en het rijk van de dood werden in de poel van vuur geworpen. Dit is **de tweede dood**. En als iemand niet bleek ingeschreven te zijn in het boek des levens, werd hij in de poel van vuur geworpen.”* (Openb. 20:14-15, HSV)
- *“Maar wat betreft de lafhartigen, ongelovigen, verfoeilijken, moordenaars, ontuchtplegers, tovenaars, afgodendienaars en alle leugenaars: hun deel is in de poel die van vuur en zwavel brandt. Dit is **de tweede dood**.”* (Openb. 21:8, HSV)

Welk een heerlijk bewustzijn en vertroostende zekerheid hebben wij hier: NIEMAND KAN VERDER GAAN DAN GOD TOELAAT!

Vers 10d: *“Wees trouw tot in de dood, en Ik zal u de kroon van het leven geven.”*

Dit tekstgedeelte is wederom het bewijs, dat wij een conditionele God dienen! Beloften zijn er voor de gehoorzamen! Dikwijls zullen Gods kinderen als martelaren voor Zijn zaak op verschrikkelijke wijze moeten sterven; de beloning hiervan zal God evenwel niet laten uitblijven. Hier ontvangen zij **“DE KROON DES LEVENS”** (SV). De getrouwe getuigen, die een verachtelijke dood sterven, worden hier eens en voor altijd door Christus gekroond...

Vers 11: *“Wie oren heeft, laat hij horen wat de Geest tegen de Gemeenten zegt. Wie overwint, zal zeker geen schade toegebracht worden door de tweede dood.”*

Wat is de dood, wat is het sterven van een Christen? Is dit niet juist het komen tot de VOLLE zegen van de **tegenwoordigheid** van God? De apostel Paulus roept uit: *“Alles is van uw”* en dan noemt hij ook *“leven”* en *“dood”*... (zie 1 Kor. 3:21-22). Gelovigen hebben dus niets te vrezen, want *“sterven is voor ons (gelovigen) winst!”* (zie Filip. 1:21, HSV). Halleluja! Onze Here Jezus Christus heeft door Zijn overwinnend sterven *“de bittere wateren van de dood”* zoet gemaakt voor allen, die in Hem geloven. Hij heeft ze als het ware veranderd in een overweldigende vloed van zegen... Immers, achter de dood straalt in mateloze, eeuwige, onverbleekte glans de glorie van Hem, Die Zijn getrouwen tot Zich neemt en de volhardende trouw van die overwinnaars zeer zeker zal belonen *“naar de mate van hun arbeid voor Hem”*. *“De kroon des levens”* (SV) zal hun aller deel zijn en *“de tweede dood zal hen niet beschadigen”*. Dit is: géén afscheiding van Gods tegenwoordigheid zal hun deel zijn. **“Hij (d.i. God), Die u roept, is getrouw, Die het ook doen zal”** (1 Thess. 5:24). Amen!

Aantekening

Smyrna heeft:

- als LOFPRIJS: Verdrukking – Arm... maar RIJK (in Hem).
- als VEROORDELING: Geen.
- als TITEL VOOR CHRISTUS: Hij Die dood is geweest en weer levend geworden.

3. De brief aan de Gemeente te Pergamus

De toestand van deze Gemeente is veel treuriger dan die van de vorige Gemeenten! Vandaar de aanhef:

Vers 12: *“En schrijf aan de engel van de Gemeente in Pergamus: Dit zegt Hij **Die het tweesnijdende, scherpe zwaard heeft:**”*

De Here Jezus Christus vertoont Zich hier in een geheel ander karakter! Hier verschijnt Hij als de Rechter, *“Die het tweesnijdende, scherpe zwaard”*, Gods Woord, hanteert, om gedachten en gevoelens en gezindheden te oordelen. De *“hoererende”*⁶ Gemeente is de Christelijke Kerk, die vanaf ongeveer 312 na Christus tot 606 na Christus VALSE LEERSTELLINGEN heeft toegelaten en omhelsd. Deze hierna nader te duiden *“valse leerstellingen”* heeft God altijd veroordeeld... Het hoeft ons niet te verwonderen, dat de Here hier verder zegt:

Vers 13a: *“Ik ken uw werken en weet waar u woont, namelijk waar de troon van de satan is.”*

Deze woorden tonen duidelijk aan, dat de Gemeente de PLAATS verlaten heeft, die haar Here en Hoofd haar heeft aangewezen, en dat zij zich nu vereenzelvigd heeft met de wereld! Deze wereld is nu nog het domein van satan, want hij is **“de vorst (SV: overste) van deze wereld”** (zie o.a. Joh. 14:30 en 16:11). In deze geestelijke woestijn... die de wereld is, heeft satan zijn troon! En in plaats van vervolgd te worden door deze boze wereld, heeft de Gemeente van Pergamus in diezelfde wereld haar *“rustplaats”* gevonden en zelfs in zo'n mate, dat van haar wordt gezegd, dat zij daar **“WOONT”**!

Pergamus was toentertijd de politieke hoofdstad van de provincie alwaar **“DE KEIZERLIJKE AANBIDDING”** tot grote hoogte werd opgevoerd. Zo zelfs, dat voor het standbeeld van de keizer reukoffers werden gebracht, alsof men aan God ging reukofferen!

De Christenen, die dit weigerden te doen, werden dan in staat van beschuldiging gesteld, omdat zij geacht werden de keizer niet goed gezind te zijn en niet zelden werden zij dan terechtgesteld.

Ook bevond zich te Pergamus het grote altaar van de (af)god Jupiter. Hierdoor werd Pergamus als vanzelf het centrum van alle mogelijke heidense boosheden. Satan, de god van deze wereld en de vorst van de machten der

⁶ Hoereren of hoerij = Het in geestelijke zin ontrouw zijn aan de ENIGE ware God en/of ontrouw (d.i. ongehoorzaam) aan Zijn Woord. (noot – AK)

lucht, is DE BRON VAN ALLE CORRUPTIE, van alle bederf; het doet niets ter zake in welke vorm en/of gedaante deze wordt gevonden. Wat satan doet, wordt ons zo duidelijk geschilderd in:

“Van hen (dit zijn degenen die verloren gaan), de ongelovigen, geldt dat de god van deze eeuw hun gedachten heeft verblind, opdat de verlichting met het Evangelie van de heerlijkheid van Christus, Die het Beeld van God is, hen niet zou bestralen.” (2 Kor. 4:4, HSV)

Laten wij in dit verband ook Johannes 14:30 en 16:11 onderzoeken.

- *“Ik zal niet veel meer met u spreken, want de vorst (SV: overste) van deze wereld komt en heeft geen macht over Mij.”* (Joh. 14:30, HSV)
- *“(De Geest van God zal de wereld overtuigen) van oordeel, omdat de vorst van deze wereld veroordeeld is.”* (Joh. 16:11, HSV)

Toch kon de Here Jezus Christus nog als volgt spreken:

Vers 13b: *“U houdt vast aan Mijn Naam, en u hebt het geloof in Mij niet verloochend, zelfs niet in de dagen van Antipas, Mijn trouwe getuige, die gedood werd bij u, waar de satan woont.”*

Ondanks zij hun ziel moesten kwellen vanwege het vele goddeloze, dat in hun midden gevonden werd, zo waren zij noch van het geloof, noch van Christus afgevalen, zij hielden beide: èn de Naam des Heren èn het geloof nog steeds vast.

In die dagen van grote goddeloosheid was Antipas de *“trouwe getuige”*. Hij zal in het licht van al het voorgaande wel hebben behoord tot degenen, die geweigerd hebben de keizer te aanbidden. En voor deze weigering werd hij toen ter dood gebracht; maar zijn heldhaftig martelaarschap gaf de Gemeente een goede naam...

Daar waren echter in de Gemeente te Pergamus twee verschrikkelijke kwade dingen:

1. *“De leer van Bileam”*.
2. *“De leer van de Nikolaieten”*.

Vers 14-15: *“Maar Ik heb enkele dingen tegen u, namelijk dat u daar mensen hebt die zich houden aan de leer van Bileam, die Balak leerde voor de Israëlieten een struikelblok neer te leggen, opdat zij afgodenoffers zouden eten en hoererij bedrijven. Zo hebt u er ook die zich houden aan de leer van de Nikolaieten en dat haat Ik.”*

De eerste (valse) lering kwam neer op “het eten van afgodenoffers en hoererij”! De tweede liet OVERSPEL EN ONTUCHT IN DE GEMEENTE TOE!

In beide gevallen komt het neer op dat, door God zo geheel en al veroordeelde COMPROMIS! Van Bileams zonde kunnen wij lezen in het boek Numeri, de hoofdstukken 24, 25 en 31. En wanneer wij één en ander vergelijken met hetgeen geschreven staat in 2 Petrus 2:12-15 en Judas 11, zo zal ons het **totale beeld** van dit kwaad nog duidelijker worden.

- *“Maar deze mensen lasteren wat zij niet kennen, als redeloze dieren, geboren met een natuur om gevangen te worden en te gronde te gaan. Zij zullen in hun verdorvenheid ten verdere gaan, en zij die een zwelgpartij overdag als een genot beschouwen, zullen het loon van de ongerechtigheid ontvangen; schandvlekken en smetten zijn het, die zwelgen in hun bedriegerijen, als zij met u de maaltijd gebruiken. Hun ogen zijn vol overspel en zondigen onophoudelijk; zij verlokken onstandvastige mensen en hebben hun hart geoefend in hebzucht; kinderen van de vervloeking zijn het. Zij hebben de rechte weg verlaten en zijn verdwaald en volgen de weg van Bileam, de zoon van Beor, die het loon van de ongerechtigheid liefhad.”* (2 Petr. 2:12-15, HSV)
- *“Wee hun, want zij zijn de weg van Kaïn ingeslagen en hebben zich om loon in de dwaling van Bileam gestort en zijn door het tegenspreken als van Korach omgekomen.”* (Judas 1:11, HSV)

De hier genoemde valse leringen vermengden “heidense gebruiken” met de Christelijke uitleving van het Evangelie van het Koninkrijk. Ontoelaatbare praktijken werden, ter verzadiging van de begeerten van het vlees, gehandhaafd. En wij behoeven heus niet alleen te denken aan hoererij en overspel in de letterlijke zin van het woord. De Bijbel leert ons, dat er zowel een *“besmetting van vlees”* is, als een *“besmetting van de geest”*.

“Omdat wij dan deze beloften hebben, geliefden, laten wij onszelf reinigen van alle bezoedeling (SV: besmetting) van vlees en geest, en de heiliging volbrengen in het vreezen van God.” (2 Kor. 7:1, HSV)

In beide gevallen zijn de bedrivers veroordeeld. Daar is in Gods ogen absoluut geen verschil. **Zonde is bij God zonde!**

Zowel het Balaämisme (of: Bileamisme) als het Nikolaitisme vormden het BEGIN VAN DE ROOMS-KATHOLIEKE LEERSTELLINGEN: een waar **mengsel van Kerk en wereld**, met al wat daaraan noodwendig vastzit. De weg lijkt *“recht”*, maar *“het einde ervan is de dood”* (zie o.a. 2 Petr. 2:15, Rom. 6:21)

Wat in Efeze als “daden” gekend werd, was in Pergamus uitgegroeid tot LEERSTELLING... De satan, die in Smyrna “vervolger” was, werd in Pergamus aangetroffen als “verleider”. **Vermenging van Kerk en wereld is satanisch**, in welke vorm of gedaante ook. Zo vroeger, zó nú! ORGANISATIE BRENGEN IN HET ORGANISME VAN DE GEMEENTE ALS HET LEVEND LICHAAM VAN CHRISTUS IS NET ZO SATANISCH. **Het is hetzelfde gif in een meer aannemelijke vorm.**

Genade werd gebruikt, beter gezegd “misbruikt”, en dit is heden ten dage net zó, als een “dekmantel” van boosheid en van zonde. Wij zien zoals gezegd in deze laatste dagen een herhaling van dezelfde zonden: velen dragen de Naam van Christus, nemen deel aan Christelijke voorrechten, maar leven tegelijkertijd in de zonde en dienen de wereld...

De Kerkgeschiedenis verhaalt, dat in de 4de eeuw na Christus een dergelijke profetische voorstelling van zaken werd gekend in de Gemeente. De vervolgingen hadden een einde genomen. Toch was het doel **niet bereikt!** In plaats van terug te keren tot de eerste werken en de oude beproefde paden te betreden, dwaalde de Gemeente nog verder af van de Bron van alle Waarheid, waardoor zij haar aparte, uitzonderlijke plaats van afzondering en

gescheiden zijn van de wereld niet kon bewaren. **Satan veranderde nu van tactiek...** en let nu op, wat voor kwaad er werd gebrouwen!

Eerst werd de Gemeente door de wereld in een voortgezette vijandschap ver van zich gestoten en werd de eerste op allerlei mogelijke manieren en met alle beschikbare middelen vervolgd... Thans kwam het naar martelaarsbloed dorstende zwaard van vervolging in de schede tot rust en trachtte de duivel langs andere wegen en op een andere manier de Gemeente ten val te brengen.

Wat ontzettende gruwelen niet konden bewerkstelligen, werd gepoogd te bereiken langs "de weg van strelen en vleien". De leeuw hield op met briesen en brullen... en het zachte sissen van de "oude slang" kwam er voor in de plaats... Wat bloedige vervolgingen met orkaan kracht niet teweeg konden brengen, werd nu bewerkstelligd door de altijd-verblindende glans van "uitwendige" rust en vrede.

De geschiedenis geeft ons door, dat de toenmalige Romeinse keizer Constantijn, in 311 na Christus overging tot het Christendom, echter onder de voorwaarde, dat hij pas gedoopt zou worden aan het eind van zijn leven... Hierdoor meende hij alsdan te zullen worden reingewassen van al de zonden begaan gedurende zijn gehele leven.

O, wat was de Gemeente geveleid met deze toetreding (?), en met welke eerbewijzen werd de Gemeente begiftigd! Het door de duivel beoogde doel was spoedig daar: de Gemeente vergat zichzelf "onbesmet" te bewaren van de wereld. Langzaam maar zeker zetelde er **iets in haar midden**, dat alle overeenkomsten had met "trouweloosheid" en "verraad."

De wereld was binnengeslopen en nam de overhand; de Gemeente verloor haar eenvoudigheid en geestelijk karakter... Dit laatste zó zeer, dat zij zich geheel en al stelde onder **bescherming** van de macht van de STAAT, waardoor deze algehele bemoeienis kreeg in kerkelijke aangelegenheden, en zodoende alles kon regelen naar wereldse zin!

Helaas (!) wij zien DEZELFDE DINGEN GEBEUREN IN DEZE LAATSTE DAGEN van een in alle opzichten verdorven eeuw! Mensen zijn ook nu meer "liefhebbers van zichzelf in plaats van liefhebbers van God" (zie 2 Tim. 3:4). Menselijke opvattingen, meningen en inzichten worden verheven bóven Goddelijke inzettingen en Bijbelse waarheden! Menselijke ORGANISATIE wordt gesteld in de plaats van het Goddelijk ORGANISME! **Alles** wordt in Evangelie en Kerk verwerkt met het grootste raffinement; het kwaad wordt bedekt, gecamoufleerd ingevoerd...

Ook in **deze dagen** tellen wij dienstknechten van satan in de gelederen van de Christenen; het zijn verscheurende wolven, gehuld in schaapsvacht. Geen wonder, dat de Gemeente toentertijd, maar ook in onze dagen, KRACHTELOOS (dit is: zonder de drijvende kracht van de Heilige Geest) werd en is.

Vanwege vele en velerlei dwalingen in haar midden, werd en is haar getuigenis van nul en generlei waarde geworden! UITERLIJK mogelijk **toegenomen** in aanzien en macht, had en heeft zij haar inwendige schoonheid verloren. Haar afdwalingen van de waarheid en eenvoud, die er alléén in Christus zijn, was zó groot, dat zij voor overwinning hield, wat niets anders was dan schande en oneer.

Ook heden wordt deze goddeloze vermenging zowel individueel (dit is: in de Christen) als collectief (dit is: in gemeentelijk verband) gevonden. De praktijk laat ons voorbeelden te over aanschouwen. Wie zal dit durven loochenen?

Daarom is het niet te verwonderen, dat op het constateren van die tweevoudige zonden, genoemd in de verzen 14 en 15a, moest volgen: "en dat HAAT Ik" (zie Openb. 2:15b). De Bijbel leert ons, dat "het oordeel van God begint **bij het huis van God**":

"Want nu is het de tijd dat het OORDEEL begint bij het huis van God; en als het eerst bij ons begint, wat zal het einde zijn van hen die het Evangelie van God ongehoorzaam zijn? En als de rechtvaardige nauwelijks zalig wordt, waar zal de goddeloze en de zondaar verschijnen?" (1 Petr. 4:17-18, HSV)

Op de uitspraak van de Here: "en dat haat Ik" (zie vers 15b) volgt – o, Liefde Gods, oneindig groot en teer! – opnieuw **de roep tot BEKERING** (zie vers 16)!

Vers 16: "Bekeer u. En zo niet, dan kom Ik spoedig bij u en zal Ik tegen hen oorlog voeren met het zwaard van Mijn mond."

Met andere woorden: Keer terug van uw hoereren⁷ met de wereld, geef haar gemeenschap prijs! Houdt u afzijdig... en zondert u geheel en al van haar af. Doet u dat niet, ...dan komt onherroepelijk het oordeel!

In plaats dat hier geschreven staat: "Ik zal tegen u oorlog voeren" staat er: "Ik zal tegen HEN oorlog voeren". De Here zal namelijk Zelf de strijd aanbinden tegen de VERLEIDERS, zij die de Gemeente besmeurd hebben met hun veelvuldige ongerechtigheden. Hoe weinig getrouwen ook overgebleven zijn, toch denkt de Here Jezus Christus aan dezen nog met onveranderlijke liefde!

Zo was het "zuurdesem" al begonnen om het gehele deeg te doorzuren, de harten van de mensen werden reeds **voorbereid** voor de komende Middeleeuwen, waarin de Gemeente zou komen te verkeren... De weg werd door alle duivelse werkingen voorbereid om de komende paus, als zichtbaar hoofd en zogenaamde "PLAATSVERVANGER VAN CHRISTUS" OP AARDE (!) de plaats te doen innemen van het hemelse Hoofd...

Het is echter de aanwezigheid van de getrouwen, die maakt, dat de Heer Jezus Christus Zijn blik nog gevestigd houdt op de Zijnen, en waardoor Hij bewogen wordt om hen toe te spreken met:

Vers 17: "Wie oren heeft, laat hij horen wat de Geest tegen de Gemeenten zegt. Aan wie overwint, zal Ik van het verborgen manna te eten geven, en Ik zal hem een witte (keur)steen geven met op die steen een nieuwe naam geschreven, die niemand kent dan wie hem ontvangt."

Hier worden de overwinnaars wondervolle dingen aangeboden.

1. "Het verborgen Manna",

⁷ Zie noot 6.

2. “Een witte keursteen”,
3. “Een nieuwe naam”.

Zoals het karakter is van Hem, Die Zich aan deze Gemeente openbaart, evenzo is ook de belofte, die Hij doet, geheel in overeenstemming met de conditie van deze Gemeente.

Dit “*verborgen Manna*” is het Woord van de levende God, dat door de Heilige Geest is levend gemaakt; terwijl dit levende Woord niemand anders is dan Christus Zelf.

“Uw vaderen hebben het manna gegeten in de woestijn en zij zijn gestorven. Dit is het Brood Dat uit de hemel neerdaalt, opdat de mens daarvan eet en niet sterft. Ik ben het levende Brood, Dat uit de hemel neergedaald is; als iemand van dit Brood eet, zal hij leven in eeuwigheid. En het brood dat Ik geven zal, is Mijn vlees, dat Ik geven zal voor het leven van de wereld.” (Joh. 6:49-51, HSV)

Evenals hier gesproken wordt van VERBORGEN Manna... in tegenstelling met het manna, dat uit de hemel viel als voedsel voor Gods volk, een voedsel dat dagelijks moest worden verzameld gedurende de woestijnreis, zo wil de Here in de heerlijkheid van dat “*verborgen Manna*” – voorafgeschaduwd door dat manna, dat zich bevond in de gouden pot, **verborgen** in de Ark des Verbonds ten tijde dat Israël God nog diende – de VERBORGEN CHRISTUS zijn voor de overwinnaars, opdat dezen hun eeuwige en zaligmakende gemeenschap alléén zouden zoeken en vinden in DE VERMAKINGEN IN CHRISTUS, Die Zich omwille van hen zo diep vernederde...

Het is Gods wil, dat wij door deze wonderheerlijke gemeenschap niet alleen ons de smartvolle weg èn bediening èn overwinning van Christus zouden herinneren, maar óók door deze INNERLIJKE GEMEENSCHAP VAN DE GEEST zouden komen tot DEZELFDE ERVARINGEN!

De “*witte keursteen*” is naar onze bescheiden mening het teken en het bewijs van de VRIJSPRAAK uitgesproken door de hemelse Justitie èn van de GOEDKEURING van de Here inzake onze Gerechtigheid Gods, terwijl de “*nieuwe naam*”, die door niemand anders wordt gekend dan alléén door degenen, die hem ontvangen, de BIJZONDERE BETREKKING TOT CHRISTUS uitdrukt, waarin de overwinnaars zullen staan, en zich verblijden tot in eeuwigheid.

Zoals de ontelbare scharen (d.i. menigten of mensenmassa’s) gevormd door alle rechtvaardigen in de hemel zullen deelhebben aan de **hemelse vreugde en blijdschap**, aan lofzang en aanbidding, **ieder op zijn eigen bijzondere wijze**, evenzo geniet – als een voorsmaak – een ieder gelovige hier op aarde in de vervulling met de Heilige Geest zijn **bijzondere** gemeenschap met Christus, gepaard met en gekend in een **bijzondere** blijdschap van de ziel.

De vreugden van de één zullen nimmer worden gekend en gesmaakt door de ander. Een IEDER geniet ze op een PERSOONLIJKE wijze. Zo ontvangt **iedere overwinnaar** een nieuwe naam, die enkel door de ontvanger gekend wordt. Voor een andere overwinnaar is er weer een andere, **nieuwe** naam, maar daar zal er één zijn, die allen gelijkelijk deelachtig zullen worden: de Naam van onze **HERE JEZUS CHRISTUS**. Amen

Het is altijd het alleenrecht van God geweest om de namen van Zijn kinderen te veranderen. Hij deed dit met Abram en Sarai. **Hij** noemde hen Abraham en Sara (zie Gen. 17:5 en 15). Hij gaf ook aan Izaäk en Jezus hun naam en veranderde de namen van Simon, Saul en van andere discipelen. Het zou ons te ver voeren om hier nog dieper op in te gaan. Alleen nog dit... dat de Bruidsgemeente van de Here straks de Naam van haar Bruidegom zal aanvaarden.

“En ik zag, en zie, het Lam stond op de berg Sion, en bij Hem 144.000 mensen met op hun voorhoofd de Naam van Zijn Vader geschreven.” (Openb. 14:1, HSV)

Als zoiets in het natuurlijke reeds een voldongen feit is, hoe veel te meer is dit in het geestelijke. Welk een onuitsprekelijk en gezegend vooruitzicht! Laten wij in dit zelfde verband ook onderzoeken, wat geschreven staat in:

“Laten wij blij zijn en ons verheugen en Hem de heerlijkheid geven, want de bruiloft van het Lam is gekomen en Zijn vrouw heeft zich gereedgemaakt. En het is haar gegeven zich met smetteloos en blinkend fijn linnen te kleden, want dit fijne linnen zijn de gerechtigheden van de heiligen. En hij zei tegen mij: Schrijf: Zalig zijn zij die geroepen zijn tot het avondmaal van de Bruiloft van het Lam. En hij zei tegen mij: Dit zijn de waarachtige woorden van God. En ik viel voor zijn voeten neer om hem te aanbidden, maar hij zei tegen mij: Pas op dat u dat niet doet! Ik ben een mededienstknecht van u en van uw broeders, die het getuigenis van Jezus hebben. Aanbid God. Het getuigenis van Jezus is namelijk de geest van de profetie.” (Openb. 19:7-10, HSV)

Aantekening

Pergamus heeft:

- als LOFPRIJS: Gij houdt Mijn Naam, en Gij hebt Mijn geloof niet verloochend.
- als VEROORDELING: De twee bovengenoemde valse leerstellingen.
- als TITEL VOOR CHRISTUS: Hij, Die het tweesnijdend scherp zwaard heeft.

4. De brief aan de Gemeente te Thyatira

Deze is de “militante Gemeente”, die vanaf het jaar 606 tot 1520 heeft geduurd. Was de zonde in de Gemeente te Pergamus opgeklommen tot grote hoogte, in deze Gemeente kwam ze tot zulk een **uitbreiding**, dat ALLES erdoor bedorven werd. Een onherroepelijk oordeel zou dan ook deze Gemeente treffen, daar “het geheel” als onherstelbaar moest worden beschouwd en moest worden prijsgegeven...

In overeenstemming hiermee zijn dan ook de bewoordingen, waarmee de Here Jezus Christus Zich tot deze Gemeente richtte:

Vers 18: *“En schrijf aan de engel van de Gemeente in Thyatira: Dit zegt de Zoon van God, Die ogen heeft als een vuurvlam en voeten als blinkend koper:...”*

Vuur is het symbool van **oordeel**. Dit oordeel is ONFEILBAAR; deze Ogen (van de Zoon van God) zijn ALLES DOORDRINGEND. Koper is het symbool van “**oordeel** over de zonde.” Eer dit nu wordt uitgesproken en uitgevoerd, staat de Zoon van God stil bij de kandelaar van Thyatira en zegt:

Vers 19: “Ik ken uw werken, de liefde, het dienstbetoon, het geloof, uw volharding (SV: **lijdzzaamheid**) en uw werken, en ook dat de laatste meer zijn dan de eerste.”

Het hier nog aanwezige “**goede**”, alhoewel in zeer geringe mate, strekte Hem toch tot vreugde. Zijn Heilandshart werd erdoor verblijd en wij constateren, dat het kleinste bewijs van getrouwheid aan en van liefde voor Hem aan Hem niet onopgemerkt voorbijgaat...

Wat in de Gemeente te Efeze **niet meer** werd gevonden door het al-speurend oog van Jezus, dat was in deze Gemeente nog aanwezig: “**geloof**” en “**liefde**”!

Toch moest aan dit alles een “**maar**” worden toegevoegd, want dit geloof en deze liefde werden gekoppeld aan het aanwezige en geconstateerde kwaad van die dagen. Hier werden de meest ergerlijke dwalingen in de leer ingevoerd, alsof ze Goddelijke waarheden waren. De mensen waren zodoende in verbinding getreden met de duivel zelf!

Vers 20: “Maar Ik heb enkele dingen tegen u: dat u de vrouw Izebel, die van zichzelf zegt dat zij een profetes is, ongemoeid haar gang laat gaan om te onderwijzen en Mijn dienstknechten te MISLEIDEN, zodat zij hoererij bedrijven en afgodenoffers eten.”

Hier worden wij herinnerd aan die donkere, **goddeloze dagen** van koning Achab, een koning van Israël, die zijn goddeloze vrouw blindelings volgde, nadat hij was gekomen onder haar invloed.

Niet alleen misbruikte hij de koninklijke macht om de afgodendienst van Baäl in Israël in te voeren, maar hij vervolgde bovendien allen, die zich aan de dienst van JaHWeH-God bleven wijden met een dodelijke en bloedige haat.

In deze Gemeente was er dus “**een erkende macht**” die met steeds groeiend en aanmatigend gezag de gruwelijkste dwalingen als waarheden introduceerde.

De Baäl-dienst werd toentertijd in Israël ingevoerd, gepaard aan hoererij, overspel en het eten van allerlei afgodenoffers. Hierdoor werd hem, de duivel/satan en zijn demonen, alle macht in handen gegeven. Eén en ander doet ons denken aan de uitspraak van Paulus in zijn 1ste brief aan de Korinthiërs, hoofdstuk 10, de verzen 20 en 21 (HSV):

“Nee, ik zeg dit omdat wat de heidenen offeren, zij dat aan demonen offeren en niet aan God, en ik wil niet dat u met de demonen gemeenschap hebt. U kunt niet de drinkbeker van de Heere drinken én de drinkbeker van de demonen. U kunt niet deelhebben aan de tafel van de Heere én aan de tafel van de demonen.”

Voorwaar, hier vinden wij de beschrijving van de Gemeente ten tijde van de “donkere Middeleeuwen”.

Van alle kanten waren allerlei goddeloze mensen en allerlei dwaalleringen de Gemeente **binnengedrongen**, en zodoende ontstond een toestand, die het beste kon worden vergeleken met de boze dagen van Izebel...

De aanname van het Christendom door het Romeinse keizerrijk en het plaatsen van het kruis – éénmaal het symbool van smaad en schande – op de keizerlijke banieren, hadden de Gemeente van Jezus Christus generlei winst gebracht... Integendeel, dwaling en afgoderij werden niet alleen geduld, maar zelfs openlijk geleerd en geaccepteerd als STELSEL.

Hoe heerlijk het getuigenis van de weinige getrouwen in deze Gemeente ook was, “Izebel” ging voort met haar vervolgingen en ten hemel schreiende goddeloosheden. Zelfs de gezegende **Hervorming**, die wij in de Kerkgeschiedenis zien optreden, vermocht niets tegen de dwalingen en goddeloosheid van die dagen...

Vers 21: “En Ik heb haar tijd gegeven, opdat zij zich van haar hoererij zou bekeren, maar zij heeft zich NIET bekeerd.”

Wij zien door de eeuwen heen, dat, wat de Kerk van Rome in de Middeleeuwen was, zij dat thans nog is. In geen enkel opzicht heeft zij haar principes prijsgegeven,... integendeel... deze zijn onder de verschillende pausen zelfs verscherpt.

Indien de **huidige omstandigheden** zulks zouden veroorloven, zouden de ware gelovigen – in hun ogen niets anders dan verfoeilijke “kettters” – **ook nu** net zo hevig worden vervolgd! Hierom wordt dan ook het **oordeel** uitgesproken met de volgende bewoordingen:

Vers 22-23a: “Zie, Ik werp haar te bed met hen die overspel met haar plegen, in grote verdrukking, als zij zich niet bekeren van hun werken. En haar kinderen zal Ik door de dood ombrengen,”

Willen wij de praktijken van het HEIDENS-CHRISTELIJK Rome goed verstaan, zo moeten wij Izebels dagen en daden goed bestuderen.

Wij, die “geloven zoals de Schrift het zegt”, weten wat God denkt en zegt van alle dergelijke “valse cults⁸ en godsdiensten”, die ook vandaag de dag worden gevonden... Wij weten van hun lot en bestemming overeenkomstig het raadsplan van God, dat zegt, dat alle soorten van mysticisme, spiritisme, spiritualisme en wat dies meer zij, alreeds veroordeeld zijn.

Wordt dit oordeel **uitgesteld**, het zal geen afstel van dit vonnis wezen! **GOD ZAL KOMEN TOT ZIJN RECHT!** Hal-leluja! De Roomse Kerk zal haar oordeel niet ontgaan! Volhardend als zij is in haar goddeloosheid, zal het feilloos oordeel van God haar zeker treffen. De volgende woorden, toegevoegd aan de voorgaande, maken dat niets hoeft te worden misverstaan:

⁸ Cults = Subculturen (met afwijkende normen en doelstellingen). Vaak vol afgoderij. (noot – AK)

Vers 23b: “En ALLE GEMEENTEN zullen weten dat Ik het ben Die nieren en harten doorzoek, en Ik zal u geven eenieder naar uw werken.”

De daden van de Heer zullen worden gezien en gekend door AL DE GEMEENTEN! Daar was echter nog een getrouw overblijfsel te midden van die grote afvalligheid... en dit is ook zo, want de Kerkgeschiedenis vertelt ons van de gelovige “Waldenzen en Albigenzen” in die verschrikkelijke dagen van weleer; die door de Roomse Kerk werden vervolgd, maar die zich desondanks vastklampten aan Christus en zich verhielden van al de **ongerechtigheden** van Rome.

Vers 24: “Maar Ik zeg tegen u, en tegen de overigen in Thyatira, voorzover zij deze leer niet hebben en zij, zoals zij dat noemen, de diepten van de satan niet hebben leren kennen: Ik zal u geen andere last opleggen...”

Er waren in deze Gemeente nog gelovige zielen, “die de leer van Thyatira niet hadden”, die “de diepten van de satan (zijn listen en lagen, ofwel: zijn bedriegerijen) niet hebben leren kennen”. Ook tot deze zegt de Here: “Ik zal u geen andere last opleggen”.

Alhoewel de Here Zich dus verblijdt over hun afzondering van alle kwaad, zo wil Hij hun toch geen **andere** last opleggen. Het is blijkbaar zo, dat de Here verwachtte dat zij – in die grote (geestelijke) donkerte, waarin zij gedompeld waren – niet hetzelfde inzicht zouden kunnen hebben, als wanneer de omstandigheden anders en gunstig zouden zijn geweest. Daarom zegt Hij tot hen alleen:

Vers 25: “...dan deze: Houd vast aan wat u hebt (SV: Maar hetgeen gij hebt, houdt dat) totdat Ik kom.”

Er is generlei INZICHT meer! De kandelaar kan niet meer op de voor haar bestemde plaats gezet worden. Er blijft niets anders over, dan het oog gericht te houden op ‘s Heren toekomst (d.i. Zijn wederkomst), die een einde zal maken aan alle ellende en zonde!

De getrouwen zullen worden verlost en geleid in het Vaderhuis daarboven, terwijl alle Izebel-kinderen zullen worden omgebracht. Thans volgen de beloften, gegeven aan de overwinnaars.

Vers 26-29: “En wie overwint en wie Mijn werken tot het einde toe in acht neemt, hem zal Ik macht geven over de heidenvolken. En hij zal hen hoeden met een ijzeren staf – zij zullen als kruiken van een pottenbakker verbrijzeld worden – zoals ook Ik die macht van Mijn Vader heb ontvangen. En Ik zal hem de morgenster geven. Wie oren heeft, laat hij horen wat de Geest tegen de Gemeenten zegt.”

Deze Gemeente, die de heiligen vervolgde, zocht buiten Christus de heerschappij en de genietingen (d.i. bepaalde vormen van genot) van de haar omringende wereld. Alle macht en heerschappij zal haar echter uit handen geslagen worden; zij zal worden prijsgegeven aan het zeker komende oordeel van God. Hij vergist Zich nooit!

Wanneer alle wereldse macht als pottenbakkersvaten verbrijzeld zal zijn, zal het “**heilig overblijfsel**” de heerschappij en de heerlijkheid van Christus delen. Hun zal zelfs nog méér worden geschonken, want de Here spreekt hier ook van “**de morgenster**”.

Jezus is de “Blinkende **Morgenster**”. Als “DE ZON DER GERECHTIGHEID” zal Hij **gekend worden** IN ALLEN die geloofd hebben. De heiligen zullen in en bij Hem gezien worden door de wereld, want... wanneer Hij zal geopenbaard worden, zullen wij “*mèt Hem geopenbaard worden in heerlijkheid*” (zie Kol. 3:4). Amen.

De morgenster wordt slechts gezien en gekend door hen die hebben **gewaakt**, zo ook zullen slechts zij die gedurende die donkere “*nacht*”, als kinderen “*van het licht en... van de dag*” (zie 1 Thess. 5:5), niet hebben geslapen maar GEWAAKT, Jezus de “Blinkende Morgenster” zien en kennen.

Hij komt haast weder en zal ze alsdan tot Zich nemen en **binnenbrengen** in de heerlijkheid van Zijn Vader... Dit doet ons sterk denken aan de woorden van Jezus in Johannes 17:24 (HSV): “*Vader, Ik wil dat waar Ik ben, ook zij bij Mij zijn die U Mij gegeven hebt, opdat zij Mijn heerlijkheid zien* (SV: **mogen aanschouwen**), die U Mij gegeven hebt,....”

Ja, daar is nog méér voor de getrouwe en waakzame dienstknecht. Luister maar:

“... Ik ga heen om een plaats voor u gereed te maken. En als Ik heengegaan ben en plaats voor u gereedgemaakt heb, **kom Ik terug en zal u tot Mij nemen, opdat ook u zult zijn waar Ik ben.**” (Joh. 14:2b-3, HSV).

Glorie voor Jezus!

Laat ons daarom onze blik gericht blijven houden op die voor Christenen zo wonderschone en heerlijke toekomst en laten wij ons nu reeds verheugen op dat onuitsprekelijke genot, dat ons straks in en door Jezus Christus wacht... en waaraan NOOIT meer een eind komen zal. Amen.

Aantekening

Thyatira heeft:

- als LOFPRIJS: Liefde, geloof, lijdzaamheid, getrouwheid.
- als VEROORDELING: Toelating van de valse profetes.
- als TITEL VOOR CHRISTUS: Hij, Die ogen heeft als een vuurvlam en voeten als blinkend koper.

CJH Theys⁹
(1903 – 1983)

Einde hoofdstuk 2 van Openbaring – wordt vervolgd

⁹ De Bijbelverzen zijn weliswaar omgezet naar de **HSV-vertaling** (soms met een gedeelte van de SV erbij vermeld), maar aan de oorspronkelijke (taalkundig wat oudere) tekst is – vooral vanwege tijdgebrek – weinig gewijzigd. (noot – AK)